

Như chúng ta đã biết, lòng chung thủy là điều tốt nhất cho hạnh phúc gia đình nhưng cũng là điều chúng ta dễ đánh mất nhất. Khi bắt đầu yêu nhau và quyết định lập gia đình với nhau, không đôi vợ chồng nào nghĩ rằng sẽ có ngày vợ chồng mình phải chia nhau hoặc đem tình yêu sang cho người khác. Thế nhưng thực tế cho thấy nếu không quyết tâm vượt lên trên cảm dục và nhục dục Chúa đã赐下 thì người chồng yếu đuối của chính mình, chúng ta rất khó giữ lòng chung thủy với người phối ngẫu.

1. Vợ chồng sống xa nhau

Nhưng nguy hiểm trong trường hợp vợ chồng sống xa nhau có thể gồm những điều sau: Khi vợ chồng sống xa nhau, mỗi người đeo đuổi một công việc khác nhau, có những trách nhiệm khác nhau, sẽ tiếp xúc với những người khác nhau, do đó sẽ dần dần có những người bạn riêng. Nếu tiếp tục sống xa nhau, hai vợ chồng sẽ hiểu nhau sẽ sống trong hai thế giới khác nhau. Dần dần cảm thấy xa nhau trong tình cảm và thế đó khó giữ lòng chung thủy với nhau.

Khi vợ chồng sống xa nhau quá lâu, thì sự kết hợp dần dần trong tình nghĩa vợ chồng, chúng ta dễ bỏ cảm dục hạnh phúc tình cảm của mình đến người khác. Không những thế, khi gặp khó khăn, đau ốm, thất vọng, buồn chán, chúng ta cần có người bên cạnh giúp đỡ. Nhưng vì người đó quá xa nên không thể giúp đỡ hay nâng đỡ chúng ta trong những lúc cần thiết đó. Dần dần chúng ta sẽ không thấy gần gũi với người đó, cũng không còn thấy cần người đó nữa. Lúc đó nếu có một người khác gần bên cạnh, thì lòng quan tâm chăm sóc và an ủi chúng ta, người đó sẽ chiếm được cảm tình của chúng ta cách dễ dàng.

Có một số người vì công việc làm ăn phải đi Việt Nam hoặc đi xa gia đình hàng mấy tháng hay cả năm. Đây cũng là điều nguy hiểm, nếu kéo dài có thể khiến hạnh phúc gia đình đi đến chia tan vỡ. Làm như thế chúng ta phải rằng cần cho kẻ gian vào nhà cướp đi những điều quý giá của gia đình. Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta theo hình ảnh của Ngài và ban chúng ta có tình cảm, tình yêu. Chúng ta cần ban tình yêu của mình cho người khác và cũng cần nhận tình yêu của người khác dành cho ta. Tình yêu là đôi là tình yêu sâu đậm nhất. Chúng ta chỉ có thể dành tình yêu đó cho một người và cũng chỉ có thể nhận tình yêu từ một người đó mà thôi. Vì thế bằng mọi giá, vợ chồng cần sống gần bên nhau để giúp nhau giữ lòng chung thủy trọn đời và gây dựng một gia đình hạnh phúc bền lâu.

Nếu chúng ta đổ công việc làm ăn hay bỏ tất cả đi lên trên hạnh phúc gia đình, chúng ta có thể sẽ phải nhận lấy hậu quả đau đớn sau này. Bởi bao nhiêu người đi làm ăn xa để rồi thành công, có nhiều tiền nhưng khi trở về với gia đình thì còn căn nhà trống, vợ con hay chính con đã bỏ người khác chấp nhận. Chúng ta không thể vì tiền bạc hay công ăn việc làm mà hy sinh hạnh phúc gia đình.

Thánh Kinh ghi lại Lời Chúa dạy vợ chồng đeo đuổi tiền bạc và những giá trị vật chất như sau: "Sự tin kính cùng sự thật lòng, đây là một lợi ích. Vì chúng ta ra đi chính mình đem gì theo, chúng ta qua đi cũng chính mình đem gì đi theo. Như vậy, miễn là để ăn để mặc thì phải thật lòng; còn nếu không muốn nên giàu có thì sa vào cám dỗ, mặc bộ váy giò, ngã trong nhu cầu tham muốn vô lý thì thật hại, là đi lên làm đổ nát những gì ta vào sự hủy diệt thật mất. Bởi chính lòng tham tiền bạc là cái rễ mầm đi vào ác, có kẻ vì đeo đuổi nó mà bỏ đi đạo, chuốc lấy nhiều đau đớn" (1 Ti-mô-thê 6:6-10).

2. Hạnh phúc nên văn hóa của xã hội

Có những trường hợp vợ chồng không giữ lòng chung thủy với nhau vì hạnh phúc của văn hóa trong xã hội. Ngày xưa cũng như ngày nay, trong văn hóa của một số dân tộc, người ta không xem hôn nhân là đi vào thiêng liêng, là kết hợp của một vật thiêng và cũng không đòi hỏi vợ chồng phải chung thủy với nhau trọn đời. Trong xã hội Tây phương, hôn nhân là kết hợp của một vật thiêng và một vật thiêng, theo tiêu chuẩn Thánh Kinh, những vợ chồng lại đổ bỏ nhau quá dễ dàng. Ngày nay tình người không còn là đi vào bờ cõi luân lý gièm chê hay luật pháp lên án nữa.

Trong xã hội Đông phương cũng như trong văn hóa của một số các dân tộc khác, vì quan niệm trọng nam khinh nữ, xã hội không đòi hỏi người đàn ông phải trung thành với một vợ, những trái lại lại đổ đổ phép lấy hai ba vợ hoặc có hậu thiếp. Những người không chính thức cũng và lại thì cũng gian dối với người này người kia.

Trong xã hội Việt Nam, những người đàn ông quý tộc, sang trọng hay giàu có thì những có vợ bé hay vài cô nhân tình. Hình như phải thì mới oai và mới được đàn em khâm phục. Tất

nghe cho bà và cả các ông chồng đó, chỉ biết buồn khổ, khóc lóc suốt mình. Nếu than van với người khác thì họ cũng khuyên an ủi bằng câu: “Thôi, buồn làm chi vì đàn ông người nào cũng thế!” Quan niệm “trai năm thể bảy thiếp, gái chính chuyên suốt chồng” không ai truy vấn dấy nên họ như nhún nhún trước mặt người người mà công nhận.

Ngoài ra, có người xem đàn bà như là một loại tài sản mình có thể bán ra mua và là điếu để tô điểm thêm cho đời sống. Vì thế họ không tôn trọng vợ, cũng không nghĩ rằng mình phải chung thủy với vợ như người chồng do muợn sống thế nào tùy ý. Cũng có trường hợp như người bà và chồng chung thủy thì có giận và không chịu thua nên cũng tiếp xúc giao du với những người đàn ông khác, theo kiểu “ông ăn chực bà ăn nem.” Tất cả những điếu đó không ích lợi gì mà chỉ làm cho đời sống thêm rắc rối, buồn bã và đau khổ mà thôi.

Nhưng quan niệm về loại sống tốt do phóng túng và thiêu khuyết đó họ như đã ăn sâu vào tâm trí con người đến nỗi có người cho rằng chung tình quá là dở. Một số các ông chồng tuy không ngoại tình nhưng hay rời nhau đi giải trí như người không đến đến và cho đó là chuyện bình thường, không có gì là tội lỗi. Nhưng theo tiêu chuẩn của Thiên Chúa, Đức đã thiết lập hôn nhân thánh khiết, ai làm những điếu đó là phạm tội với Chúa và với người bạn đời. Một số người chỉ trường hợp rời làm đàn ông thì phải đào hoa, bay bướm, lãng mạn. Các bà vợ nên chấp nhận chỉ đến ghen tức làm gì mà thêm khổ vào thân.

Có những người khi đời sống nội tâm họ như trống rỗng, bắt đầu đi tìm kiếm những thú vui thấp hèn trong xã hội mới. Họ nói với nhau những điếu như thế này: “Đã qua M thì phải chơi bời, phải biết thưởng thức đời biết đàn bà M như thế nào!” Không những thế, còn biết bao nhiêu người ngày nay trẻ với Việt Nam để tìm loại những thú ăn chơi xa đọa ngày trước. Đây là những điếu không thể chấp nhận được nếu chúng ta thật sự muốn có một gia đình hạnh phúc vững bền, muốn nêu gương tốt cho con cái noi theo, và muốn nhận được phúc lành của Chúa. Một điếu đáng buồn khác là có những bà vợ không dám ngăn cản chồng những còn phải tỏ ra coi trọng và điếu kiêu ngạo chồng trước do trong nếp sống tội lỗi đó.

Nhiều người nói đến nếp sống buông thả, tội lỗi, không chung thủy với người phối ngẫu như là một điếu tự nhiên, bình thường của đời sống. Có người còn hãnh diện với loại sống bừa bãi của mình, cho rằng như thế mới là hào hoa và biết sống. Tuy nhiên, Thánh Kinh là tiêu chuẩn của Đức Tin Hóa, cho biết rằng hôn nhân là kết hợp của MỘT NGƯỜI NAM VÀ MỘT NGƯỜI NỮ. Chúa Giê-xu dạy: “Các người hãy đến đây chép với Đức Tin Hóa, hãy ban điếu để nên một người nam, một người nữ và có phán rằng: Vì thế đó người nam sẽ lìa cha mẹ mà gần bó với vợ mình, hai người sẽ cùng nên một thể hay sao? Vậy, loài người không nên phân rẽ những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối hợp” (Ma-thi-ơ 19:4-6).

Thánh Kinh cũng nhắc nhở chúng ta rằng gieo giống nào sẽ gặt hái quả nào. Có điều sẽ gặt hái được gì phụ thuộc vào điều gì được gieo. Chúa phán: "Chớ hèn dè mình, Đấng Chúa Trông coi không chịu khinh dè đâu, vì ai gieo giống chi cũng sẽ gặt giống ấy. Không gieo cho xác chết sẽ bái xác chết mà gặt sự hèn nhát, song không gieo cho Thánh Linh sẽ bái Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời" (Ga-la-ti 6:7-8).

Theo Lời Thánh Kinh dạy, tà dâm không chỉ là tội, nhưng còn là thói xấu mà Chúa ghét nhất. Khi chúng ta phạm tội khác, tội đó còn ở ngoài thân thể. Nhưng khi phạm tội tà dâm là chúng ta phạm đến chính thân thể của mình. Kinh Thánh dạy: "Hãy tránh sự dâm dục. Mọi điều mà mắt nhìn thấy, tai nghe, còn là ngoài thân thể; nhưng không buông mình vào sự dâm dục thì phạm đến chính thân thể mình" (I Cô-rinh-tô 6:18).

Đời sống của người tin Chúa, tội tà dâm là tội mà Chúa lên án rất nặng và người phạm tội sẽ không tránh được hình phạt của Chúa. Sứ đồ Phao-lô viết: "Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đấng Chúa Trông coi, và Thánh Linh Đấng Chúa Trông coi trong anh em sao? Ví có ai phá hủy đền thờ của Đấng Chúa Trông coi, thì Đấng Chúa Trông coi sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đấng Chúa Trông coi là thánh mà chính anh em là đền thờ" (I Cô-rinh-tô 3:16,17).

Thánh Kinh quy định rõ ràng, nhưng người phạm tội tà dâm, ô uế, ngoại tình đều sẽ phải lãnh hậu quả vì chính mình làm. Sứ đồ Phao-lô khuyên: "Anh em há chẳng biết rằng không công bình chẳng bao giờ họ sẽ được Nợ của Đấng Chúa Trông coi sao? Chớ tội lỗi mình, phạm những kẻ tà dâm, kẻ thù hình tội lỗi, kẻ ngoại tình, kẻ làm giáng xuống đời, kẻ đem nam sắc, ... đều chẳng được hưởng Nợ của Đấng Chúa Trông coi đâu" (I Cô-rinh-tô 6:9,10).

3. Những hậu quả của tiêu chuẩn đạo đức suy đồi

Có một số hậu quả khác cũng đáng khiến chúng ta xem xét tình nghĩa vợ chồng và không giữ lòng chung thủy đời sống của hôn nhân. Đó là tiêu chuẩn đạo đức suy đồi chung của xã hội. Đấng biết là những điều xấu đang diễn ra trong phim ảnh và sách báo. Những người làm phim, viết sách thường lấy những truyện hư cấu ngoại tình tội lỗi, vẽ vời ra thành một chuyện tình ngang trái thường tâm để người xem không nhìn thấy đó là những tội lỗi cần phải tránh xa. Trái lại, họ làm thế nào để người xem cảm thấy, thường họ nhân vật trong truyện và chấp nhận đi vào sai lầm của những người đó làm. Điều nguy hiểm là, một khi nghe mãi, thấy mãi những tiêu chuẩn sai lầm đó, chúng ta sẽ không còn sáng suốt để nhìn thấy rằng những chuyện ngoại tình, tà dâm là những tội lỗi mà ta phải tránh. Trái lại, chúng ta chấp nhận đi vào đó trong hoàn cảnh của người và

dĩn dĩn cũng chĩp nhĩn cho chính mình (còn tiĩp).

Minh Nguyên
Chĩĩng Trĩnh Phĩt Thanh Tin Lĩnh